

- (dla potrzeb mieszkaniowych, administracyjnych, gospodarczych, socjalnych i kulturalnych),
- 2) realizacji budowy zakładów, urządzeń i instalacji przemysłowych, energetycznych, wielkich budowli wodnych oraz urządzeń żeglugowych i inżynierskich,
 - 3) opracowywania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budownictwa określonego w pkt 1 i 2,
 - 4) realizacji budownictwa wiejskiego,
 - 5) normowania technicznego w budownictwie,
 - 6) organizacji i działalności podległych przedsiębiorstw budowlanych, montażowych, projektowych oraz usługowych i wytwórczych związanych z budownictwem,
 - 7) organizowania prac naukowo-badawczych w dziedzinie budownictwa oraz prowadzenia podległych instytutów naukowo-badawczych,
 - 8) współdziałania z właściwymi ministrami w sprawach programów nauczania, kształcenia i zatrudniania w dziedzinie budownictwa,
 - 9) inne sprawy z zakresu budownictwa nie zastrzeżone właściwości innych organów naczelných administracji państwowej.

§ 2. Pozostaje dotychczasowa własność ministrów w zakresie budowy:

- 1) kopalń i szybów,
- 2) sieci telekomunikacyjnej,
- 3) kolei żelaznych i dróg lądowych,
- 4) urządzeń wodno-melioracyjnych dla potrzeb rolnictwa i ochrony przed powodzią.

§ 3. We własności Ministra Gospodarki Komunalnej pozostają sprawy:

- 1) inwestycji budownictwa mieszkaniowego,
- 2) budowy urządzeń komunalnych,
- 3) wynikające z przepisów o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny,
- 4) wynikające z przepisów o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Budownictwa i zainteresowanym ministrom.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

144

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 27. czerwca 1956 r.

w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisów prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) nie stosuje się do:

- 1) pracy chałupniczej,
- 2) przemysłu domowego,
- 3) przemysłu ludowego.

§ 2. 1. Pracą chałupniczą jest zarobkowe zatrudnienie osób fizycznych, wykonywane na zlecenie i na rachunek jednostek gospodarki uspołecznionej lub innych osób (nakładców) w mieszkaniu pracującego lub w innym miejscu, w którym tryb pracy nie jest normowany przez nakładcę, a polegające na wytwarzaniu artykułów z materiału powierzonego lub na przerabianiu, naprawianiu lub wykańczaniu powierzonych artykułów.

2. Osoby fizyczne trudniące się pracą chałupniczą (chałupnicy) mogą wykonywać pracę chałupniczą osobiście bądź przy pomocy członków rodziny pozostających z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym.

3. Przy wykonywaniu pracy chałupniczej mogą być używane materiały pomocnicze dostarczone przez chałupnika.

§ 3. 1. Przemysłem domowym jest uboczne zatrudnienie zarobkowe polegające na osobistym wytwarzaniu we własnym mieszkaniu artykułów użytkowych z surowców lub materiałów własnych. Przemysł domowy może być jednak wykonywany przez ludność wiejską poza własnym mieszkaniem lub obejściem, a także przy pomocy członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą wykonującą przemysł domowy. Inwalidzi i renciści (emeryci) oraz kobiety

prowadzące gospodarstwo domowe mogą wykonywać przemysł domowy, chociaż nie stanowi on ich ubocznego zatrudnienia zarobkowego.

2. Wykonywanie przemysłu domowego przez ludność wiejską może obejmować również naprawianie przedmiotów gospodarstwa rolnego, domowego lub osobistego użytku.

3. W ramach przemysłu domowego nie mogą być wytwarzane artykuły, na których produkcję wymagane jest zezwolenie lub koncesja lub których produkcja normowana jest na podstawie dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301), oraz artykuły, które w myśl przepisów szczególnych mogą być wytwarzane tylko w wyodrębnionym zakładzie.

§ 4. Przemysłem ludowym jest wytwarzanie artykułów użytkowych i zdobniczych o cechach regionalnych w warunkach określonych w § 3 dla przemysłu domowego, z tym że może on stanowić także zatrudnienie główne wytwarzającego.

§ 5. Przez ludność wiejską rozumieć należy mieszkańców gromad oraz mieszkańców miast i osiedli o liczbie do 5.000 mieszkańców, a zatrudnionych w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i leśnych.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 listopada 1937 r. w sprawie określenia istotnych cech przemysłu ludowego, domowego i pracy chałupniczej jako zatrudnień zarobkowych, wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. Nr 83, poz. 605).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła: w z. M. Olszewski

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3